

Udsagn være opnaaet en bethdelig Færdighed. Det er mig ogsaa bekendt, at der i sidste Foraar, da Stemningen vorte sig saa stærkt i den antydede Retning, gjordes et Tilbud fra Livjægercorpset for at lette og medvirke til den Slags Uvælf, men jeg troer ikke, Sagen senere blev realiseret, hvad vel navnlig laaderi, at de Krigsforanstaltninger, som man dengang fornaam, senere fortog sig. Disse Omstændigheder turde dog imidlertid gjøre Krav paa at lægges Mærke til, navnlig da en Forandring for Corpset af Naabenart, jo vil medføre, at de Risler, som det for nærværende Tid er i Besiddelse af, ved en Optagelse i Borgervæbningen maatte forsvinde, og derved vil ogsaa navnlig den Retning, hvorved Corpset paa en vis Maade dannes som en Kierne for hele den nævnte Virksomhed her i Hovedstaden, tabe sig. Jeg troer, at disse Omstændigheder maage tages i Betragtning til Fordeel for en Anstuelse, modsat den, der er bleven udtalt af det ærede Udvalg.

Segermann-Lindencrone: Jeg skal kun tillade mig at støtte, hvad den ærede sidste Taler nylig ansførte, idet jeg synes, at vi ikke her have nogen Anledning til at gribe ind i dette Forhold, naar der ikke spæres Penge derved; det er jo blevet udtalt, at selv om en Forandring som den antydede foretoges, maatte der gives de samme Penge, og jeg synes derfor, at vi ikke have megen Opfordring til at besætte os med denne Sag. Naar dertil kommer, at Livjægercorpset virkelig har en saa smuk Historie, som det baade i ældre og nyere Tider har, og naar Corpset sætter saa stor Priis paa at blive bevaret som selvstændigt, saa synes jeg ikke, der er stor Grund til at ønske nogen Forandring. Der er desuden flere Institutioner ved Corpset, der sætte det istand til f. Ex. at sørge for Enker efter Livjægere, at opdrage Livjægeres Børn osv.; dette kan lade sig gjøre ved saa lille et Corps, men naar det kom ind under Borgervæbningens store Mængde, maatte alt Slikt falde bort. Jeg skal altsaa ogsaa meget anbefale, at man ikke gaar ind paa Udvalgets Henstilling.

Jacobsen: Jeg ved ikke, om den næstsidste ærede Taler fuldkommen rigtig har op-

fattet Udvalgets Henstilling, naar han troede, at Meningen dermed skulde være, at Livjægercorpset ikke mere skulde vedblive at eksistere. Der staaer, at Udvalget ikke anseer det fornødent, at det vedbliver at bestaae som et selvstændigt Corps; jeg har troet, at Meningen dermed kun var en Forandring af Navn, at Corpset ikke mere skulde have dette noget fornemme Navn: „Hs. Majestæts Livjægercorpset“, men at det skulde slaaes sammen med Borgervæbningen som et borgerligt Jægercorpset. Dersom dette, hvad jeg antager, er Meningen med Udvalgets Henstilling, kan der ganske vist ikke være Noget at erindre derimod, saalænge Borgervæbningen overhovedet skal vedblive at bestaae. — Dette er et Spørgsmaal, som jeg egentlig ikke havde troet her at burde bringe paa Bane, men da det fra anden Side er bragt frem, vil jeg dog tillade mig at henlede den høitæredes Justitsministers Opmærksomhed paa, om det ikke skulde være paa Tiden, at der blev foretaget Noget for at bringe Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Borgervæbning til en endelig Afgjørelse. Denne Sag har oftere været fremdraget, men er bestandig stukt ud; det forekommer mig imidlertid klart, at Forholdet ikke kan og bør vedblive, som det nu er. Factum nu er, at Enhver, der henhører til Kjøbenhavns Kulle og bliver overført til Forstærkningen, men indtræder i et af de Kjøbenhavnske borgerlige Corps, er derved fri for at deeltage i Tjenesten i Forstærkningen; men blandt disse Corps er der kun 3, der gjøre virkelig Tjeneste, nemlig det borgerlige Infanteri, det borgerlige Artilleri og det kongelige Livjægercorpset, hvilke tilfammen udgjøre noget over 4,000 Mand. Foruden disse 4,000 Mand, der gjøre en vis Tjeneste som Erstatning for Fritagelsen for at tjene i Forstærkningen, er der jo imidlertid for det Første det overordentlig talrige Brandcorpset, som jeg troer tæller over 5,000 Mand, og hvis Tjeneste nu, efter at Brandvagter ere oprettede, omtrent er reduceret til Null, saa at de altsaa ikke synes at hve nogen væsentlig Tjeneste som Gjengjæld for deres Fritagelse for Tjeneste i Forstærkningen; dernæst er der et andet Corps, der ligesaa lidt hve nogen Tjeneste, men som nyder den samme Begunstigelse, og det er det, som kaldes Hs.